

MVCRX09DQ3LF
prvotní identifikátor

MINISTERSTVO VNITRA
Odbor azylové a migrační politiky
Nad Štolou 936/3
P. O. BOX 21
170 34, Praha 7

Č.j.: MV-116350-5/OAM-2026

Praha, 17.09.2026

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra České republiky (dále jen „MV“), odbor azylové a migrační politiky, jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), posoudil žádost o poskytnutí informací, kterou dle § 14 tohoto zákona dne 20. července 2026 podala [redacted] prostřednictvím datové schránky. Prostřednictvím svého dotazu žadatelka žádala o poskytnutí původní žádosti o metodické vyjádření, které je vedené pod č.j. MV- 6912-58/OAM-2026, samotného metodického vyjádření a informací o adresátovi daného metodického vyjádření.

Žádost o poskytnutí informací ze dne 20. 07. 2026 se dle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím částečně o d m í t á , a to v rozsahu: bodu 1 ve věci identifikačních údajů žadatele v záhlaví a v podpisu, celkem v bodě 2 žádosti a v bodu 3 ve věci identifikačních údajů adresáta daného vyjádření, a to s odkazem na § 11 odst. 2 písm. a) tohoto zákona ve spojení s ustanovením § 135 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb. (občanského zákoníku).

Odůvodnění:

Dne 20. 7. 2026 byla prostřednictvím datové schránky Ministerstva vnitra ČR povinnému subjektu doručena žádost o poskytnutí informací, podaná dle § 14 zákona o svobodném přístupu k informacím, jejímž prostřednictvím žadatelka požaduje poskytnutí níže uvedené informace:

[...]

žádáme o poskytnutí informací a dokumentů v souvislosti s dokumentem s názvem „Žádost o metodické vyjádření – odpověď“, který byl vydán Ministerstvem vnitra, odborem azylové a migrační politiky, dne 13. července 2026 pod č. j. MV- 6912-58/OAM-2026. Konkrétně žádáme o:

- 1. Poskytnutí úplného textu původního podnětu/žádosti, na jehož základě bylo výše uvedené metodické vyjádření vydáno.*
- 2. Sdělení identifikačních údajů osoby (žadatele), která tento původní podnět či žádost k rukám Ministerstva vnitra podala.*
- 3. Poskytnutí kopie samotného dokumentu č. j. MV- 6912-58/OAM-2026 (odpovědi Ministerstva vnitra).*

Předem děkujeme za vyřízení žádosti v zákonné lhůtě.

Dodatečně Vás chceme upozornit, že Vaši metodiku (resp. výše uvedené vyjádření) zveřejnila pro účely vlastní propagace společnost Centrum Pojištění 1 s.r.o. 1 . Tato společnost vždy poskytovala a i nadále

poskytuje cizincům službu zajištění bankovního potvrzení (fakticky půjčky) za úplatu, a to bez příslušné licence České národní banky, tedy s porušením více paragrafů trestního zákona.

[...]

Dne 4. srpna 2026 poskytl povinný subjekt žadatelce prostřednictvím dokumentu MV-116350-2/OAM-2026 vyžádané informace prostřednictvím dvou dokumentů ve formátu pdf. (původní žádosti a odpovědi ministerstva na tuto žádost), které byly obsahem přílohy datové zprávy, prostřednictvím které byla žadatelce zaslána odpověď na žádost o informace, přičemž informoval žadatelku o tom, že z důvodu zachování práv třetí osoby byly z dokumentů redigovány identifikační údaje.

Žadatelka dne 4. srpna 2026 podala stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím. Ve stížnosti zejména namítá, že neposkytnutí identifikačních údajů žadatele nebylo opřeno o konkrétní zákonné ustanovení (nebylo vydáno rozhodnutí). Dále namítá, že název obchodní firmy, její IČO a další identifikační údaje nejsou osobními údaji a nepoživají proto takové ochrany mimo jiné proto, že jsou dané údaje vedeny ve veřejném rejstříku a že z původní žádosti a následného zveřejnění metodického vyjádření je možné dovodit souhlas majitele identifikačních údajů s poskytnutím jeho identity. Současně žadatelka požádala, aby povinný subjekt požadované údaje poskytl, nebo vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Povinný subjekt proto nyní vydává dané rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti v bodu 1 v rozsahu identifikačních údajů žadatele v záhlaví a v podpisu, celkem v bodě 2 žádosti a v bodu 3 v rozsahu identifikačních údajů adresáta daného vyjádření. Rozhodnutí se nedotýká informací a dokumentů, které již byly žadatelce poskytnuty prostřednictvím dokumentu vedeného pod č.j. MV-116350-2/OAM-2026 a s ním poskytnutých příloh Poskytnutí_původní_žádost.pdf a Poskytnutí_vyjádření.pdf, které jsou požadovanými dokumenty oproštěnými od identifikačních údajů odesílatele, potažmo adresáta daných dokumentů.

Má-li povinný subjekt při projednání předmětné žádosti postupovat v mezích zákona o svobodném přístupu k informacím, podle kterého byla žádost podána, musí brát ohled na ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) tohoto zákona, podle něž *povinný subjekt informaci neposkytne, pokud jde o informaci vzniklou bez použití veřejných prostředků, která byla předána osobou, již takovou povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí* a také na ustanovení § 135 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., podle něž *stejná ochrana náleží právnické osobě proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí*.

Předmětem posouzení pak není dle názoru povinného subjektu název nebo IČO právnické osoby jako izolované údaje, nýbrž konkrétní vztah mezi určitou právnickou osobou, původní žádostí o metodické vyjádření a samotným metodickým vyjádřením, tedy informace kdo podal danou žádost a kdo je jejím adresátem. Povinný subjekt má za to, že veřejná dostupnost údajů o právnické osobě, které lze vyčíst z veřejně dostupných rejstříků, sama o sobě nezakládá právo žadatele na zpřístupnění údaje o tom, jaká konkrétní právnická osoba podala konkrétní podání v konkrétní věci, ani nezakládá povinnému subjektu povinnost tuto vazbu potvrdit (či vyvrátit).

Dle povinného subjektu je podstatný rovněž rozdíl mezi obsahem metodické odpovědi a identitou původního podatele. Metodická odpověď byla vytvořena činností Ministerstva vnitra a byla proto účastníci poskytnuta v plném rozsahu. Naopak informace o totožnosti žadatele není produktem činnosti Ministerstva vnitra, a proto byla v daném poskytnutí zredigována.

Podle § 11 odst. 2 písm. a) informačního zákona povinný subjekt informaci neposkytne, pokud jde o informaci vzniklou bez použití veřejných prostředků, která byla předána osobou, již takovou povinnost zákon neukládá, pokud tato osoba nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí.

Původní žádost o metodické vyjádření vytvořila soukromá právnická osoba vlastní činností a bez použití veřejných prostředků. Stejným jednáním vznikla i nyní požadovaná vztahová informace, tedy spojení této osoby s konkrétním podáním. Ministerstvo vnitra tuto informaci nevytvořilo ani na jejím vzniku obsahově neparticipovalo; pouze podání přijalo a zaevidovalo.

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. října 2014, č. j. 30 A 104/2012-50, publikovaný pod č. 3186/2015 Sb. NSS, vykládá § 11 odst. 2 písm. a) jako ustanovení sloužící k ochraně původních informací třetích osob, které se dostaly do dispozice povinného subjektu jejich dobrovolným jednáním, pokud nebyly vytvořeny za použití veřejných prostředků. Současně z této judikatury plyne, že uvedenou výlukou nelze použít na výstupy vytvořené či spoluvytvořené povinným subjektem nebo na informace přímo související s použitím veřejných prostředků. Právě proto byla v nynější věci poskytnuta celá odpověď Ministerstva vnitra; tento závěr se však nevztahuje na oddělitelnou identitu soukromého původce podání.

Povinnému subjektu nebyl sdělen výslovný souhlas původního podatele s poskytnutím jeho identity třetím osobám. Takový souhlas nelze dovodit ani z věty, podle níž původní podatel zamýšlel na základě odpovědi připravit informační materiál pro cizince. Citovaná pasáž neuvádí, že materiál bude zveřejněn pod obchodní firmou původního podatele, a už vůbec nepředstavuje souhlas s tím, aby Ministerstvo vnitra na základě žádosti podle informačního zákona zveřejnilo spojení této právnické osoby s původním podáním.

Povinný subjekt zohlednil také závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. srpna 2020, č. j. 8 A 95/2017-135, publikovaného pod č. 4228/2021 Sb. NSS, potvrzeného rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. června 2021, č. j. 4 As 32/2020-83. Podle této judikatury lze souhlas dovodit tehdy, jestliže si třetí osoba byla nebo musela být vědoma, že jí předaná informace bude podkladem rozhodování povinného subjektu při plnění veřejných úkolů, zejména v kontextu nakládání s veřejným majetkem a s tím spojené transparentnosti.

Taková situace zde nenastala. Původní podání nesouviselo s veřejnou zakázkou, smluvním vztahem s veřejným sektorem, čerpáním veřejných prostředků ani s rozhodováním o právech nebo povinnostech původního podatele. Podkladem obecné metodické odpovědi byl popis určité praxe a položené právní otázky, nikoli identita tazatele. Samotné podání dotazu veřejnému orgánu proto nelze považovat za konkludentní souhlas se zveřejněním všech doprovodných identifikačních údajů. Opačný výklad by prakticky vyprázdnil ochranu poskytovanou § 11 odst. 2 písm. a) u jakéhokoli dobrovolného dotazu, protože každý takový dotaz může vyvolat určitou reakci povinného subjektu.

Ani případné zveřejnění samotné metodické odpovědi jiným subjektem neprokazuje, kdo byl původním podatelem, a nenahrazuje jeho souhlas s úředním potvrzením této vazby, zvláště v případě, kdy v daných videech a příspěvcích jsou identifikační údaje adresáta také redigovány. Povinný subjekt přitom není v řízení podle informačního zákona povinen potvrzovat domněnku účastnice řízení o totožnosti původního podatele.

Účelem § 11 odst. 2 písm. a) informačního zákona je ochrana práv a svobod třetích osob, které povinnému subjektu dobrovolně poskytly vlastní informace. Při posouzení konkrétního chráněného zájmu povinný subjekt vycházel rovněž z § 135 odst. 2 občanského zákoníku, podle kterého náleží právnické osobě ochrana proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí, a z čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Ústavní soud v nálezu ze dne 15. ledna 2025, sp. zn. Pl. ÚS 26/24, vyhlášeném pod č. 47/2025 Sb., potvrdil, že právnickým osobám svědčí ústavně zaručené právo na ochranu dobré pověsti. Současně uzavřel, že mezera v zákonné úpravě prostředků nápravy musí být překlenuta analogickým použitím prostředků ochrany podle § 2988 občanského zákoníku. Občanskoprávní úprava zde není samostatným důvodem odmítnutí žádosti; konkretizuje však právo třetí osoby, jehož ochraně v tomto případě slouží zákonná výluka podle § 11 odst. 2 písm. a) informačního zákona.

Riziko zásahu do pověsti je v nynější věci konkrétní. Již samotná žádost o informace spojuje účastnici označenou obchodní společnost s tvrzením, že systematicky poskytuje cizincům bankovní potvrzení či faktické půjčky za úplatu, bez licence České národní banky a v rozporu s trestním zákoníkem. Povinný subjekt pravdivost těchto tvrzení v řízení podle informačního zákona neověřoval a jeho metodická odpověď ze dne 13. července 2026 byla formulována obecně, nikoli jako skutkové zjištění vůči konkrétní

osobě. Úřední potvrzení identity původního podatele by však mohlo být v tomto kontextu vnímáno jako potvrzení souvislosti mezi konkrétní právnickou osobou a tvrzeným protiprávním jednáním.

Povinný subjekt nepřihlížel k účelu, pro který chce účastnice řízení informaci použít, ani nehodnotil její motivaci. Obsah žádosti vzal v úvahu pouze jako objektivní okolnost dokládající konkrétní riziko reputačního zásahu a potřebu individuálního poměření dotčených práv.

Povinný subjekt posoudil použití zákonné výluky také z hlediska proporcionality zásahu do práva na informace podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod ve vztahu k právu původního podatele na ochranu pověsti podle čl. 10 odst. 1 Listiny.

Neposkytnutí identifikačních údajů je způsobilé zabránit tomu, aby byl původní podatel bez ověření spojován s tvrzeným protiprávním jednáním. Opatření tak sleduje legitimní cíl ochrany jeho pověsti a soukromí. Povinný subjekt s ohledem na dané poskytl maximální možné množství informací, tedy obsah metodické odpovědi i obsah původní žádosti, čímž po dostatečném uvážení poskytl více než zákon vyžaduje. Původní žádost totiž, jak je vysvětleno výše, také vznikla bez užití veřejných prostředků. Povinný subjekt však dospěl k názoru, že po redakci je možné tento dokument také poskytnout, jelikož nehrozí vyzaření konkrétních identifikačních údajů.

Povinný subjekt tak vyloučil pouze údaje umožňující ztotožnění původního podatele. Jde o úzce vymezené opatření, které zachovává maximální rozsah poskytnuté informace. Pouhé připojení upozornění, že tvrzení účastnice řízení nebyla ověřena, by nebylo stejně účinné, protože již samotné potvrzení identity by sporné spojení s tvrzeným protiprávním jednáním vytvořilo.

Veřejný zájem na kontrole postupu Ministerstva vnitra byl tak dle názoru povinného subjektu uspokojen poskytnutím textu podání a metodické odpovědi. Identita soukromého původce nevypovídá o důvodech ani obsahu stanoviska Ministerstva vnitra, o výkonu veřejné moci vůči této osobě ani o nakládání s veřejnými prostředky. Dodatečný informační přínos jejího poskytnutí je proto omezený. Naproti tomu riziko reputační újmy je vzhledem k výslovnému spojování věci s možným protiprávním a trestně relevantním jednáním konkrétní a závažné. V tomto jednotlivém případě proto ochrana práv původního podatele převažuje nad přínosem zveřejnění jeho identity.

K jednotlivým bodům stížnosti povinný subjekt dodává následující:

Ad původní odůvodnění

Povinný subjekt připouští, že sdělení ze dne 4. srpna 2026 vyjádřilo důvod anonymizace pouze stručně a že při částečném nevyhovění žádosti mělo být vydáno rozhodnutí podle § 15 odst. 1 informačního zákona. Tento procesní nedostatek je důvodem vydání nynějšího formálního a přezkoumatelného rozhodnutí; sám o sobě však nevede k závěru, že požadovaná informace musí být poskytnuta.

Ad veřejné rejstříky

Veřejnost údajů v rejstříku nečiní veřejnou každou další informaci, v níž daná osoba vystupuje. Předmětem žádosti je vztahová informace: kdo konkrétně podal metodickou žádost v popsané věci. Tento vztah z veřejného rejstříku zjistit nelze. Jeho úřední potvrzení by navíc v daném kontextu mělo jinou povahu a dopad než pouhé zopakování názvu a IČO vedených v rejstříku.

Ad tvrzená vůle k veřejnému vystupování a zveřejnění informací

Zveřejnění obecného metodického vyjádření třetí osobou neprokazuje, kdo byl původním žadatelem, ani souhlas původního žadatele s uveřejněním této vazby. Povinný subjekt není povinen prostřednictvím InfZ potvrzovat domněnky stěžovatelky o totožnosti původce. Ani případné překrývání některých veřejně dostupných informací samo o sobě neodstraňuje riziko, že úřední potvrzení identity získá v kontextu tvrzeného protiprávního jednání nový a reputačně závažný význam.

Ad údajné předchozí zveřejnění

Zveřejnění obecné metodické odpovědi neprokazuje totožnost původního podatele ani jeho souhlas s poskytnutím této vztahové informace. Ani případné překrývání veřejně dostupných informací neodstraňuje zvláštní dopad jejich úředního potvrzení povinným subjektem.

Povinný subjekt uzavírá, že požadovaná informace vznikla bez použití veřejných prostředků, byla mu předána osobou, jíž zákon neukládal povinnost ji předat, a tato osoba nesdělila souhlas s jejím poskytnutím. Jsou proto kumulativně splněny podmínky § 11 odst. 2 písm. a) informačního zákona. Vzhledem k zásadě oddělitelnosti podle § 12 informačního zákona byly poskytnuty všechny ostatní části požadovaných dokumentů a odmítnutí bylo omezeno pouze na údaje umožňující identifikaci původního podatele. Povinný subjekt proto rozhodl způsobem uvedeným ve výroku.

Poučení:

Dle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, lze proti tomuto rozhodnutí prostřednictvím povinného subjektu podat odvolání k nadřízenému orgánu, resp. k ministru vnitra. Dle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím činí odvolací lhůta 15 dnů a počítá se ode dne následujícího po oznámení rozhodnutí.

Mgr. et Mgr. Pavla Novotná
ředitelka odboru